

Arrest

nr. 214 096 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEURDEN, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 29 augustus 1994 in Erukkalampity (Mannar) en dat u de Sri Lankaanse nationaliteit heeft. U bent Tamil van oorsprong en Hindoe van geloof. U ging naar school tot de tiende klas. Daarna werkte u weleens als schilder of visser, zoals de meeste mensen in uw dorp. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen.

Uw vader zou betrokken zijn geweest bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) tijdens de Sri Lankaanse burgeroorlog. Toen u 10 jaar was, in 2004, werd uw vader meegenomen door onbekende mensen. Hij bleef drie jaar weg. Toen hij terugkwam rond juni of juli 2007 vertoonde hij tekenen van foltering. Nog eens drie dagen later kwam u terug van school en bleek hij weer te zijn vertrokken, ditmaal met uw moeder en uw zus. U weet niet waarom u niet mee mocht en u heeft hen sindsdien nooit meer gezien. Uw grootouders voedden u daarna op. In 2009 vernam u via uw grootvader dat er een nieuw zusje S. geboren is. Beide grootouders overleden in 2012. Daarna werd u opgenomen in het gezin van uw tante van moederszijde. U was er niet zo welkom en moest buiten slapen op de veranda.

Drie maanden later, in november 2012, werd u door onbekenden gewekt en per auto naar een niet nader bepaalde bestemming gebracht. U werd er onder druk gezet en gefolterd om informatie over uw vader te geven. U kon hen niets vertellen omdat u zelf niets over zijn LTTE verleden weet. Daarna dropten ze u in het bos nabij Mannar. Ditzelfde bleef daarna twee keer per jaar gebeuren, in totaal 10 tot 15 keer. Midden 2013 klaagden de burens van uw tante u aan bij de politie omdat iemand die zo vaak werd meegenomen wel verdacht moest zijn. Daarna werd u – naast de voortdurende kidnappings - bovendien door de politie naar het kantoor geroepen en meerdere dagen verhoord. Ook zij gebruikten geweld om meer te weten te komen over uw vader en de onbekenden die u eerder meenamen. Telkens een misdaad werd gepleegd pakte de politie u mee maar liet u ook weer gaan zonder verder gevolg. Uw tante moest hier allemaal niets over weten en wilde u het huis uitzetten. U wilde zelfmoord plegen omdat u er niet meer tegen kon. Daarom hielp uw neef u om een illegale vlucht uit het land te organiseren.

U vertrok illegaal uit Sri Lanka omtrent 3 februari 2018 per vissersboot naar India. Vanuit Mumbai nam u op 12 februari een vlucht naar België waar u aankwam op 13 februari 2018. U reisde met een vals Indisch paspoort dat de smokkelaar bij zich droeg.

U diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 februari 2018 omdat u bij terugkeer naar Sri Lanka voor uw leven vreest omwille van de activiteiten van uw vader waarover de autoriteiten meer te weten willen komen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende stukken neer: een kopie van uw geboorteakte met vertaling naar het Engels, en scans van foto's van een manifestatie in Antwerpen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Ten eerste blijkt dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen.

Zo legde u geen enkel origineel identiteitsbewijs neer en had u hiervoor bovendien geen overtuigende uitleg. Dat u geen documenten meeheeft omdat u niet goed overeenkomt met uw tante in Sri Lanka is gezien de rol die uw neef zou hebben gespeeld bij uw vlucht, geen verschuiving. Immers in het begin van het gehoor verwijst u zelfs naar hem als "grotere broer" (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 2) en geeft u aan dat hij zorgde voor uw geboorteakte. Echter u bezorgt het CGVS enkel een kopie van een geboorteakte en een vertaling hiervan. Van dit stuk kan op geen enkele manier worden vastgesteld dat het effectief betrekking heeft op u. Waarom hij u niet meer authentieke documenten kon bezorgen blijft dus in het midden. U beweert even later dat "niemand" uw diploma kan bezorgen (p. 4), wat in strijd is met wat u eerder beweerde over uw neef.

Verder gevraagd waarom u niet meer stukken kan neerleggen, bijvoorbeeld van uw ouders, aangezien u er bleef wonen na uw vertrek beweert u dat uw ouders alles zouden hebben meegenomen (p. 12) omdat zij in een huis van palmbomen woonden dat later werd vernield (p. 17). Echter aangezien u ook beweert dat uw ouders u bewust niet hebben meegenomen, en dat u later altijd bij familie bleef tot 2018, namelijk uw grootouders en uw tante, kan het CGVS geenszins geloven dat u verder over geen enkel document zou hebben beschikt. Immers het CGVS kan niet aannemen dat uw ouders u zouden achterlaten zonder de mogelijkheid om aan te tonen wie u bent. Overigens bleef u tot op de dag van uw vertrek in dezelfde gemeente wonen en is het dus volkomen ongeloofwaardig dat u niet gewoon toegang had tot de lokale bestuurlijke administratie. U beweert trouwens wel dat u een identiteitskaart zou hebben gehad in Sri Lanka, maar dat de smokkelaar die wegnam (p. 9), wat voorgaande verklaring tegenspreekt dat u over niet veel documenten kon beschikken. U geeft aan dat u hiervan een kopie kan verkrijgen via uw neef, maar legt deze niettemin niet neer na het persoonlijk onderhoud. Even later beweert u achtereenvolgens opnieuw dat u wel, en dan geen geboorteakte had (p. 12). Zodoende ondergraaft u ernstig de betrouwbaarheid van uw eigen verklaringen. De vaststelling dat u geen enkel sluitend identiteitsbewijs aan de Belgische asielinstanties voorlegde, doet vermoeden dat u deze bewust achterhoudt om de erin vervatte informatie te verbergen. Het CGVS heeft zo geen zicht op uw identiteit, nochtans een essentieel element in elk verzoek om internationale bescherming. Wat er ook van zij, deze vaststelling ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede blijkt dat ook uw verklaringen over uw reisweg en het tijdstip van uw vertrek allerm minst overtuigend.

Zo kan u over uw valse reispaspoort enkel melden dat het een Indisch document betrof onder naam van S.G. (p. 3). U zou echter niet hebben gelet op welke geboortedatum en geboorteplaats dit stuk zou hebben bevat. U weet evenmin welk soort visum het paspoort zou hebben bevat (p. 10). Dat is vreemd, aangezien bij binnenkomst in Schengengebied de kans heel reëel is dat reizigers worden gecontroleerd om identiteit, bestemming en reismotief na te gaan. Dat de smokkelaar u enkel één pagina met een visum zou hebben getoond, maar dat u niet zou hebben stilgestaan bij wat hij toonde en u er daarom niets over kan zeggen behalve dan dat het uw foto bevatte is allerm minst geloofwaardig. Immers de bedoeling van dat tonen is precies dat iemand die met valse papieren reist perfect weet over welke stukken deze beschikt en vragen erover op geloofwaardige manier kan beantwoorden. Nog minder aannemelijk is dat hij het bijhield, immers als volwassen man moet u minstens zelf door de identiteitscontrole en boarding zijn gekomen, en dus zelf uw reisstukken hebben vastgehouden. Als klap op de vuurpijl blijkt dat u niet weet waar de smokkelaar u heen bracht. U zou enkel geweten hebben dat u naar Europa ging. Geconfronteerd met deze vage voorstelling van zaken verklaart u plots dat de smokkelaar u het paspoort niet toonde en dat u hem "gewoon moest volgen" (p. 11). Dat u 4.000 euro zou hebben betaald zonder te weten waar u heengaat is volkomen ongeloofwaardig. Bovendien geeft u aan dat u een boardingpass had, en kan u lezen, zodat het bij het boarden al duidelijk is waarheen een vliegtuig gaat. Kortom, u probeert door allerlei ontwijkende antwoorden te beweren dat u niets weet over uw vlucht, maar het vergezochte karakter van uw antwoorden is een overduidelijke indicatie dat u liegt over hoe en wanneer uw vertrek werkelijk in zijn werk ging. Immers als u "niet weet wat Brussel of België is" stelt zich de vraag waarom u dan 4.000 euro betaalde om er te kunnen geraken.

Overigens verklaart u dat u ongeveer op 3 februari 2018 uw land verliet. Het CGVS heeft reden om te twifelen aan de juistheid van dit moment. Immers u beweert dat de laatste verkiezing ongeveer een jaar voordien plaatsvond en dat het om lokale verkiezingen ging (p. 11). Echter volgens de informatie toegevoegd aan het dossier, blijkt dat de laatste lokale verkiezingen een week later plaatsvonden, namelijk op 10 februari 2018 en dat u dus op het hoogtepunt van een verkiezingscampagne zou zijn vertrokken. Dat u hiervan niet de minste melding maakt en dat u bovendien geen enkel authentiek document kan neerleggen over uw reis, versterkt het vermoeden dat u liegt over uw reisweg en recente verblijf in Sri Lanka. Overigens klopt het dat ongeveer 3 jaar geleden presidentsverkiezingen plaatsvonden (p. 12). Echter dat u niet ging stemmen, terwijl u wel over een identiteitsbewijs beschikte (zie hoger) kan maar matig overtuigen. Immers plots verklaart u dat u toch "geen bewijs had nadat uw ouders weggingen" (p. 12). Gevraagd naar wat u hiermee bedoelt, beweert u dat men met een "IC" niet kan stemmen. Echter dat u eerst duidelijk sprak over een identiteitskaart kan u niet terugnemen met een vaag excuus als zou vooral een geboorteakte een identiteitsbewijs vormen in Sri Lanka. U maakt het nog erger door plots te claimen dat uw moeder het origineel meehad en dat u geen hulp had. Echter aangezien u jarenlang bij familie woonde, in hetzelfde dorp, dat u over een identiteitskaart beschikte en u verklaart dat uw neef nog na uw vertrek een geboorteakte zou hebben opgevraagd, kan geen enkel geloof worden gehecht aan deze uitleg.

Bovendien beweert u dat u de handtekening van uw ouders nodig zou hebben gehad om te gaan stemmen, wat volkomen bij de haren getrokken is, aangezien meerderjarigheid en een identiteitskaart voldoende is (p. 13, zie ook achtergrondinformatie in het dossier). Het is duidelijk dat u feiten ter plaatse verzint en met elke opgemerkte tegenstrijdigheid meer verstrikt geraakt in uw een verzonnen verhaal.

Ten derde konden uw verklaringen over het beweerde profiel en de verdwijning van uw vader evenmin overtuigen.

Zo wist u om te beginnen opvallend weinig, om niet te zeggen niets, over de vermeende oorzaak van uw problemen, zijnde de beweerde activiteiten van uw vader voor de LTTE. Gevraagd naar de job van uw vader geeft u in eerste instantie aan dat hij bij de LTTE zat als lid (p. 5). Gevraagd of dat een job is herhaalt u dat hij lid was maar soms ook visnetten ging repareren met de man van uw tante, die in hetzelfde dorp woonde. Daarnaast werkte hij ook als bouwvakker. Gevraagd naar verduidelijking hierover, verklaart u dat uw vader dit werk deed voor hij lid zou zijn geworden van de LTTE en dat u dit van uw moeder hoorde (p. 6). Hij zou volgens uw moeder lid zijn geworden van voor 2004 maar u weet niet precies sinds wanneer (p. 6). Men kan zich al de vraag stellen waarom uw moeder enkel een begindatum zou hebben meegedeeld van dit vermeend engagement van uw vader zonder ook maar iets te vertellen over de aard van zijn betrokkenheid bij de LTTE. Het komt dan ook verzonnen over. Gevraagd naar wat een LTTE lidmaatschap inhield, verklaart u dat u het nog niet weet omdat u jong was. Doorgevraagd naar de aard van zijn lidmaatschap verklaart u dat hij een "supporter" was, want af en toe kwam hij thuis. Gevraagd of hij voltijds actief was, antwoordt u bevestigend (p. 7). Op geen enkel moment kan u iets beschrijvend vertellen over uw vader zijn vermeende engagement. U beantwoordt de vragen bijzonder kort en vaag. U weet niet of uw vader (of uw moeder) een LTTE training kregen (p. 8), of hij een functie of een titel had (p. 9), of in welke eenheid hij zat of voor wie hij werkte (p. 9). Gevraagd naar wat u deed om meer te weten te komen (p. 8), ontwijkt u weer de vraag, namelijk dat u meer problemen zou krijgen. Echter gezien uw vage verklaringen lijkt dit eerder een loze bewering. Dat uw moeder bang kan zijn om meer te vertellen zou kunnen verklaren waarom een kind weinig weet, maar uw aanhoudende onwetendheid tien jaar na datum kan geenszins overtuigen. Dat u zelfs in het licht van een verzoek om internationale bescherming geen bijkomende informatie heeft proberen verkrijgen, versterkt de indruk dat u het zelf maar weinig kan boeien.

Immers sindsdien is een decennium verlopen en kan u zich niet blijven verschuilen over uw jonge leeftijd destijds. Wanneer het CGVS doorvraagt naar de kern van uw bewering, namelijk dat u voor uw leven vreest omwille van het LTTE lidmaatschap van uw vader, geeft u blijk van een opvallend gebrek aan medewerking en interesse. Immers blijkt dat u amper moeite deed om meer over het wedervaren van uw familie te weten te komen. In 2009 was u al 15 jaar, eindigde de oorlog, en is het niet onredelijk te verwachten dat u zou proberen alles in het werk te stellen om informatie te krijgen over het lot van uw familie. Echter zelfs na het overlijden van uw grootvader heeft u blijkbaar uw grootmoeder niet bevraagd om in contact te proberen komen met uw vader, terwijl u zou hebben geweten dat ze nog leefden aangezien een zusje werd geboren na de oorlog. Ook uw oom die eerder samenwerkte met uw vader en bij wie u vervolgens ging wonen, had meer kunnen weten over zijn LTTE verleden. Toch beweert u dat dit hem niet interesseerde omdat hij zijn eigen job heeft (p. 8). U beweert dat uw oom weigerde informatie te geven over uw vader zijn vermeende rol of omdat de LTTE hem niet interesseerde, en blijft naast de vraag antwoorden. Echter dat uw en zijn leven in gevaar zouden komen door samen over uw vader te spreken slaat nergens op, het zijn immers vertrouwelijke gesprekken. Bovendien is het weinig overtuigend dat uw oom u tegen zijn zin in onderdak zou verschaffen na het overlijden van uw vader, maar er toch niets aan zou doen om een de facto wees informatie te geven over zijn ouders. Bijkomend beweert u dat uw vader niemand kende in de plaats waar u woonde, wat evenmin kan overtuigen aangezien het ouderlijk huis er gevestigd is (pp. 3, 5).

Gevraagd naar de vermeende verdwijning van uw familie blijken uw verklaringen ook allerm minst samenhangend. U weet enkel te zeggen dat uw vader uit eigen beweging vertrok en er voor koos u niet mee te nemen. Verder zou in 2009 het nieuws zijn gekomen van de geboorte van nog een zusje, en dat uw vader ergens dichtbij zat (pp. 6, 13) aangezien uw grootvader hierover een telefoontje zou hebben gekregen. Vervolgens verklaart u dat uw vader misschien gekidnapt werd en naar een veilige plaats ging. Naast het feit dat deze twee zaken hoe dan ook onderling tegenstrijdig zijn, merkt het CGVS op dat uw ouders op de dag van hun vertrek koffers hadden klaarstaan (p. 9). Dan kan er bezwaarlijk sprake zijn van een kidnapping. U geeft dus aan dat uw ouders vrijwillig vertrokken en contact hielden met uw grootouders.

Na het overlijden van uw grootouders zou niemand nog iets van hen vernomen hebben. Dat u geen geloofwaardige chronologie noch context kan schetsen over het vermeende vertrek van uw familie is een heel sterk indicatie dat dit relaas verzonnen is.

Ten overvloede is het ongeloofwaardig dat u geen gebruik maakte van mogelijkheden om uw vermiste familieleden op te laten sporen. U ging nooit naar het Rode Kruis (p. 17), toch de organisatie bij uitstek die hierin optreedt. U verklaart dat u ze niet vertrouwde, echter dat u zelfs in België geen stappen zette om uw familie te laten zoeken, is des te meer een indicatie dat u vermoedelijk niet de waarheid vertelt over met name uw identiteit, uw woonplaats noch het lot van uw familieleden en uw vermeende scheiding die hiermee samenhangt.

Ten vierde blijken uw verklaringen over de vermeende mishandeling door onbekenden en door de politie die uzelf onderging ongeloofwaardig. Zo heeft u het over jarenlange nachtelijke ontvoeringen en martelingen maar werd u telkens 's morgens ergens afgezet zonder meer. Tien tot vijftien keer blijft u meegaan met deze "onbekenden", ook al folteren ze u en kan u ze volgens uw eigen informatie nog geen morzel informatie bezorgen. Bovendien wendt u zich hierover niet tot de politie, noch tot een mensenrechtenorganisatie. Dat u bang van hen was (p. 16) kan onvoldoende overtuigen en al zeker niet als blijkt dat de politie hierin interesse kreeg. Intussen zou uw vader nog steeds spoorloos zijn hoewel de oorlog afliep en blijkt u – zegt u zelf – niets te weten. Dat de politie niettemin interesse in u heeft omwille van een vage tip van de burens kan niet overtuigen. Trouwens ook over de politie weet u niet veel te zeggen. U beweert dat u nooit in beschuldiging werd gesteld, noch gearresteerd, noch dat er ooit een arrestatiebevel was (p. 18). Echter dat de politie u zou blijven ondervragen en zou dreigen met 5 jaar gevangenisstraf zonder verdere concrete stappen te nemen wijst des te meer op een verzonnen relaas. Dit blijkt ook uit het gebrek aan enig begin van bewijs van de door u aangehaalde problemen.

U merkt trouwens op dat u niet veel buitenkwam buiten uw jobs als schilder (pp. 4, 12). U geeft daarmee aan dat u liever binnenbleef om geen problemen te krijgen. Echter aangezien u aangeeft dat u aanvankelijk telkens 's nachts werd meegenomen voor ondervraging, lijkt dit een volkomen nutteloze maatregel. Integendeel, u suggereert dat uw leven bestond uit een semi-verdoken bestaan. Echter dergelijke overdrijvingen dragen eerder bij aan de conclusie dat u het CGVS niet de waarheid vertelt.

Ten vijfde, de overige documenten die u voorlegde zijn niet van dien aard dat ze de bovenstaande beoordeling wijzigen. Dat u in Antwerpen zou hebben deelgenomen aan een manifestatie en zich gewillig liet fotograferen is trouwens eerder een indicatie dat u niet werkelijk de Sri Lankaanse autoriteiten vreest. Overigens getuigt het feit dat u niet eens de naam van de trekkende organisatie kent (p. 19) van weinig oprechte belangstelling voor hun zaak.

Tenslotte kan het CGVS uw postfactum bemerking dat u sommige woorden die de tolk gebruikte niet kon verstaan en hierdoor het persoonlijk onderhoud moeilijk kon volgen niet ernstig nemen. U werd toen u een verschil van accent opmerkte gevraagd om mogelijk problemen direct te melden en niet te laten liggen tot het einde van het persoonlijk onderhoud (p. 1). Echter aangezien u gedurende het persoonlijk onderhoud nooit concreet aangaf wanneer er eventueel onzekerheid had kunnen bestaan over een specifieke vertaling, kan het CGVS er van uitgaan dat u wel degelijk goed verstond welke vragen u werden voorgelegd. Overigens kunnen eventuele subtiele afwijkingen in dialect het flagrante gebrek aan duidelijke antwoorden van uzelf geenszins verklaren. Integendeel, u wil de verantwoordelijkheid voor uw eigen ongeloofwaardige verklaringen afwentelen op de tolk, terwijl u niet specifiek kan aangeven waar en wanneer dit precies het geval zou zijn geweest.

Op basis van al het voorgaande kan het CGVS besluiten dat er absoluut geen geloof gehecht kan worden aan uw asielrelaas en de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten.

Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreeend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 augustus 2018 in een eerste middel een schending aan van artikel 3 het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest "M.S.S. t. België en Griekenland", het arrest "J.K. t. Zweden" en "X t. Zwitserland".

In eerste instantie merkt verzoeker op dat verwerende partij de zeer pertinente opmerkingen van de raadsman van verzoeker links laat liggen en geen rekening houdt met belangrijke elementen die de nodige invloed kunnen hebben op de beoordeling van het dossier.

Voorts merkt hij op "dat, gedurende het gehoor, de communicatie niet steeds vlot verliep. (CGVS, p. 20) Dit blijkt reeds in het begin van het interview wanneer verzoeker stelt dat "sommige woorden (...) anders[zijn], het is een ander Tamil. Maar ik versta het. "(CGVS, p. 1) Dat, zelfs na de opmerking van de raadsman van verzoeker, niet wordt gepolst bij verzoeker hoe het gesprek verlopen is en of hij alles heeft begrepen."

Verzoeker stelt dat "dit overigens duidelijk wordt uit het gebruik van het woord 'broer'. Verzoeker is gedurende het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk wanneer hij stelt geen broer te hebben. Dit wordt herhaald gedurende het gehoor: "Ik heb geen broer. U verklaarde net dat u een grotere broer heeft en dat die u kopies bezorgde? Dat is zoon van Tante. " (CGVS, p. 4) Dat verwerende partij hier overigens op cultureel ongepaste wijze over struikelt, daar waar 'aiya' of 'grote broer' slechts een aanspreektitel is voor een ouder mannelijk familielid. (stuk 3)".

Verzoeker voert aan dat hieruit duidelijk blijkt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de problematiek van de vertaling.

Verzoeker merkt op dat verweerder overigens meent dat de postfactum bemerking onvoldoende is, maar nalaat in het gehoorverslag te acteren op welke ogenblikken een probleem voordoet met de tolk. Zo ontstond volgens verzoeker onder meer een probleem met de vertaling omtrent de “*whereabouts*” van de zussen van verzoeker. Verzoeker merkt op dat dit niet genoteerd werd door verweerder, doch wel door de raadsman van verzoeker (stuk 4). Verzoeker betoogt dat het mogelijk is dat verschillende discrepanties of afwijkende antwoorden hier het gevolg van zijn. Vervolgens stelt verzoeker dat de controle van de herkomst en de achtergrond van verzoeker, op zeer vage, onnauwkeurige wijze gebeurde en zich voornamelijk richtte op een bepaald profiel, doch niet het profiel waar verzoeker aan voldoet (CGVS, p. 20). Verzoeker legt uit dat hij zeer jonge leeftijd de facto een wees was, slechts tot de tiende klas naar school kon gaan en niet politiek actief was, noch lid was van de LTTE. Ook op deze opmerking gaat verwerende partij gedurende het interview niet verder in.

Verzoeker merkt op dat verweerder desalniettemin meent dat verzoeker niet in de mogelijkheid is zijn identiteit ontegensprekelijk aan te tonen en stelt dat verzoeker geen documenten hieromtrent kan voorleggen. Verzoeker betoogt dat verweerder hierbij nalaat rekening te houden met de afgelegde verklaringen, dewelke door zijn eigen toedoen behoorlijk summier zijn. Bovendien dient zij rekening te houden met het gegeven dat verzoeker hier een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Verzoeker verwijst naar het arrest “*J.K. t. Zweden*”, paragraaf 92.

Verzoeker meent verder dat, waar verweerder verwacht dat verzoeker documenten neerlegt ter staving van zijn afkomst, verweerder deze op voorhand afwijst, gezien de COI Focus “*Sri Lanka: corruptie en (ver)vals(t)e documenten*” van 29 augustus 2017 toevoegt aan het administratief dossier.

Verzoeker stelt de lokale autoriteiten een attest van woonst te hebben gevraagd (stuk 5), waaruit ontegensprekelijk blijkt dat hij tot aan zijn vertrek op het opgegeven adres heeft gewoond. Hij voegt eraan toe dat zijn afkomst tevens blijkt uit het gegeven dat de enveloppe vanuit Pesalai, Mannar werd verzonden.

Waar verweerder twijfelt aan de waarachtigheid van verzoekers reisweg omdat verzoeker geen informatie kan geven over de verkiezingen en zijn paspoort, wijst verzoeker op zijn profiel, welk niet overeenkomt met het profiel dat verweerder voor ogen heeft. Verzoeker stelt niet politiek actief te zijn, noch hiervoor interesse te hebben.

Waar verweerder stelt dat de foto's van verzoeker op een betoging in Antwerpen niet kunnen weerhouden worden, wijst verzoeker naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier, waarin wordt gesteld dat de SIS beschikt over informatie die de diplomatieke posten in het buitenland over diaspora-activiteiten bijhouden.

Verzoeker betoogt dat het gegeven dat verzoeker verschijnt op foto's van een publieke manifestatie, ondanks het al dan niet actief lid zijn van deze organisatie, in combinatie met het gegeven dat hij een afgewezen verzoeker om internationale bescherming is, hem in het vizier van de Sri Lankaanse autoriteiten plaatst.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker benadrukt te hebben aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka.

Volgens verzoeker houdt de terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils systematisch aan foltering worden onderworpen.

Verzoeker verwijst de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka (*"United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism , 28 March 2017, v 4.0."*) en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's (*"Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017"*).

Verzoeker verwijst naar het arrest "X t. Zwitserland" van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoreus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Verzoeker stelt dat er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande (*"Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Démocratie Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E."*; *"Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016."*).

Verzoeker haalt tevens de COI Focus in het administratief dossier met betrekking tot het risico op terugkeer aan.

Verzoeker voert aan dat hij, gelet op zijn clandestiene uitreis uit Sri Lanka, de banden van zijn vader met de LTTE en de manifestatie waaraan verzoeker in België heeft deelgenomen, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een schending van zijn rechten in artikel 3 van het EVRM.

Hij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoeker stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangenissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Hij verwijst dienaangaande naar het rapport *"United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017"*. Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt (*"UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2"*, *"UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5."*). Tot slot verwijst verzoeker nog naar *"Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016"*.

Hij haalt aan dat verweerder erkent dat betrokkenen bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangenissen in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofddorde vraagt verzoeker *"de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 30/07/2018 te hervormen en aldus verzoeker in hoofddorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen."*

In ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen."

In uiterst geschikte orde vraagt verzoeker een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen."

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende documenten:

"3. Uitprint oxford dictionaries 'Aiya'

4. Uittreksel uit de verhoornota opgemaakt door de raadsman van verzoeker

5. Attest van woonst van zijn herkomstland".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn vaders activiteiten voor de LTTE.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker legde echter geen enkel origineel identiteitsdocument neer, noch had hij een aannemelijke uitleg voor de afwezigheid ervan. Verzoeker legde slechts een fotokopie van een geboorteakte met vertaling neer, die door zijn neef zou zijn opgestuurd vanuit Sri Lanka (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 juni 2018 (hierna: notities), p. 2). Daargelaten dat niet kan worden vastgesteld dat deze fotokopie van geboorteakte betrekking heeft op verzoeker, kan niet worden ingezien waarom verzoekers neef dan geen andere, authentieke identiteitsbewijzen zou kunnen opsturen. Waar verzoeker even later stelde dat hij zijn diploma niet bij zich had en dat niemand hem dit kon bezorgen (notities, p. 4), is dit in strijd met wat hij eerder beweerde over zijn neef. Voorts is niet aannemelijk dat verzoekers ouders, die bewust zonder verzoeker vertrokken en hem bij familie lieten, verzoekers originele documenten zouden hebben meegenomen en hem aldus zouden hebben achtergelaten zonder dat hij zijn identiteit kan aantonen (notities, p. 12, p. 17). Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker, die in dezelfde gemeente bleef wonen, zich niet zou kunnen richten tot de lokale administratie om identiteitsdocumenten te verkrijgen temeer verzoeker wel verklaarde dat hij een identiteitskaart had gehad. Zijn bewering een identiteitskaart te hebben moeten afgeven aan de smokkelaar blijft bij gebrek aan andere nuttige gegevens een loutere bewering (notities, p. 9). Dit klemte te meer nu verzoeker even later in het CGVS-gehoor beweerde dat hij wel, en dan geen geboorteakte had (notities, p. 12). Verzoekers verklaringen over (de afwezigheid van) zijn identiteitsdocumenten ondergraven de waarachtigheid van zijn beweringen.

2.4.4. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg kunnen al evenmin aantonen dat verzoeker oprecht wil medewerken aan de procedure. Zo verklaarde verzoeker niet te weten waar de smokkelaar hem heen bracht, terwijl hij stelde dat hij een boardingpass had en kon lezen (notities, p. 11). Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker 4.000 euro zou betalen zonder te weten waarheen hij zou gebracht worden te meer een reis naar een naburig land of naar Europa wel niet eenzelfde kost meebrengt (notities, p. 11). Ook is niet aannemelijk dat verzoeker, behalve de naam, geen andere identiteitsgegevens op zijn vals paspoort kende en evenmin wist welk soort visum zijn paspoort bevatte (notities, p. 3, p. 10). Evenmin is geloofwaardig dat de smokkelaar verzoekers reisdocumenten zou bijgehouden hebben (notities, p. 11).

Immers bij identiteitscontroles, zeker wanneer deze het binnenkomen in de Schengenruimte betreffen, moeten identiteitsdocumenten individueel overhandigd worden en bestaat een reële kans dat men hierover ondervraagd wordt, zeker ingeval het een derdelander (niet-EU onderdaan). Ook verzoekers verklaringen Sri Lanka te hebben verlaten rond 3 februari 2018 kunnen niet overtuigen. Immers verzoeker stelde dat de laatste verkiezingen ongeveer een jaar voordien plaatsvonden en dat het om lokale verkiezingen ging (notities, p. 11), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de laatste lokale verkiezingen een week na verzoekers beweerde vertrek plaatsvonden, met name op 10 februari 2018, en dat verzoeker dus op het hoogtepunt van een verkiezingscampagne zou zijn vertrokken (Wikipediapagina "*Sri Lankan local elections, 2018*"). Zelfs indien verzoeker geen interesse zou hebben in politiek, dan nog kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hij zou hebben opgevangen dat er verkiezingen op til waren. De vaststelling dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is, geen enkel document aangaande zijn reisweg kan neerleggen en evenmin geloofwaardige verklaringen hieromtrent aflegt, maakt het niet onredelijk te veronderstellen dat verzoeker het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden.

2.4.5. Indien verzoeker correct aangaf dat de presidentsverkiezingen (notities, p. 12) ongeveer 3 jaar geleden plaatsvonden dan licht hij niet toe waarom hij naliel te stemmen in 2015. Verzoeker stelde dat hij niet ging stemmen omdat hij geen bewijs had nadat zijn ouders weggingen (notities, p. 12) maar legde wijzigende verklaringen af over het identiteitsbewijs waarover hij al dan niet zou beschikt hebben. Erop gewezen dat verzoeker eerder verklaarde over een identiteitskaart te beschikken, antwoordde verzoeker "*U bedoelt een IC, daarmee kan je niet stemmen*" (notities, p. 12). Waar verzoeker vervolgens stelde dat een geboorteakte een identiteitsbewijs vormt in Sri Lanka (notities, p. 12), doet dit echter geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker eerder stelde over een identiteitskaart te beschikken (notities, p. 9). Verzoekers verklaring dat zijn moeder het origineel meehad en dat hij geen hulp had (notities, p. 12) is evenzeer in strijd met zijn voorgaande verklaringen. Gezien verzoeker jarenlang in hetzelfde dorp bij familie woonde, over een identiteitskaart beschikte en verklaarde dat zijn neef nog na zijn vertrek een geboorteakte zou hebben opgevraagd, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers uitleg dat hij niet ging stemmen omdat hij geen identiteitsbewijs had. Waar verzoeker nog verklaarde dat hij de handtekening van zijn ouders nodig zou hebben gehad om te gaan stemmen, is bovendien geenszins aannemelijk, aangezien meerderjarigheid en een identiteitskaart voldoende is (notities, p. 12; Wikipediapagina "*National Identity Card (Sri Lanka)*"). Verzoekers wijzigende verklaringen kunnen slechts het verzonnen karakter van zijn relaas benadrukken.

2.4.6. Voorts legde verzoeker vage verklaringen af over de beweerde activiteiten van zijn vader voor de LTTE, die de oorzaak van verzoekers vermeende problemen uitmaakten. Zo stelde verzoeker dat zijn vader lid was bij de LTTE, soms ook visnetten ging repareren met zijn oom en daarnaast werkte als bouwvakker (notities, p. 5-6). Verzoeker voegde eraan toe dat zijn vader dit werk deed voor hij lid werd bij de LTTE en dat hij dit van zijn moeder hoorde (notities, p. 6). Verzoeker stelde dat zijn vader volgens zijn moeder lid geworden was voor 2004, maar dat hij niet precies weet sinds wanneer (notities, p. 6). Gevraagd naar wat het lidmaatschap inhield, antwoordde verzoeker het niet te weten omdat hij nog jong was ("*Ik weet het niet precies wat LTTE want ik was toen heel klein. In 2009 was het LTTE probleem gedaan.*", notities, p. 6). Verzoeker wist niet of zijn vader een LTTE training kreeg (notities, p. 8), of hij strijder was geweest (notities, p. 7), of hij een functie of een titel had (notities, p. 9), noch in welke eenheid hij zat of voor wie hij werkte (notities, p. 9). Hoewel wordt aangenomen dat verzoeker als jonge persoon destijds niet veel details over het lidmaatschap van zijn vader kende en dat zijn moeder bang was om hem meer te vertellen, dient opgemerkt dat verzoeker inmiddels meerderjarig is. Van verzoeker, die beweert vervolging te vrezen in zijn land van herkomst omwille van de activiteiten van zijn vader en hierom een verzoek om internationale bescherming indient, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij dit doorgesproken heeft met zijn familie alvorens de beslissing te nemen naar het buitenland te vertrekken. Verzoekers uitleg, dat hij bang was om meer problemen te krijgen (notities, p. 8), is bezwaarlijk ernstig vooral wanneer uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij amper moeite deed om meer over het lot van zijn familie te weten te komen. Er kan dan ook niet aangenomen worden dat verzoeker om redenen van zijn vaders LTTE verleden Sri Lanka zou verlaten hebben.

2.4.7. Verzoekers gebrek aan interesse in de problemen van zijn vader ondergraven dan ook zijn eigen asielmotieven. Zo was verzoeker in 2009, wanneer de oorlog eindigde, al 15 jaar, en is het niet onredelijk te verwachten dat hij zou proberen alles in het werk te stellen om informatie te krijgen over het lot van zijn familie. Echter, zelfs na het overlijden van zijn grootvader vroeg verzoeker zijn grootmoeder niet om in contact te treden met zijn vader, terwijl hij zou hebben geweten dat zijn ouders nog leefden aangezien een zusje werd geboren na de oorlog (notities, p. 6).

Over verzoekers oom, die eerder samenwerkte met zijn vader en bij wie hij vervolgens ging wonen, stelde verzoeker dat het LTTE-verleden van verzoekers vader hem niet interesseerde omdat hij zijn eigen job heeft (notities, p. 8). Verzoeker stelde dat zijn oom weigerde informatie te geven over zijn vaders vermeende rol omdat de LTTE hem niet interesseerde en blijft naast de vraag antwoorden. Voorts kan niet worden ingezien dat vertrouwelijke gesprekken over het verleden van verzoekers vader tussen verzoeker en zijn oom hun leven in gevaar zouden kunnen brengen. Ook de bewering dat verzoekers vader niemand kende in de plaats waar hij woonde, kan niet overtuigen, nu verzoeker eerder verklaarde dat het ouderlijk huis er gevestigd is (notities, p. 3, p. 5, p. 8, p. 16). Verzoeker blijkt aanhoudend excuses te zoeken voor zijn onwetendheid omtrent de LTTE-activiteiten van zijn vader zodat hij dan ook niet ernstig kan beweren hierdoor zelf problemen te hebben gehad waardoor hij zijn land diende te verlaten.

2.4.8. Verzoekers verklaringen aangaande de vermeende verdwijning van zijn familie zijn evenmin geloofwaardig. Zo stelde verzoeker enkel dat zijn ouders uit eigen beweging vertrokken en ervoor kozen hem niet mee te nemen (notities, p. 13, p. 17). Verder gaf hij aan dat hij in 2009 het nieuws zou hebben vernomen van de geboorte van nog een zusje en dat zijn vader ergens dichtbij zat (notities, p. 6, p. 13) aangezien zijn grootvader hierover een telefoontje zou hebben gekregen. Vervolgens verklaarde verzoeker dat zijn vader misschien gekidnapt werd en naar een veilige plaats ging. Daargelaten dat deze twee zaken onderling tegenstrijdig zijn, dient opgemerkt dat verzoekers ouders op de dag van hun vertrek koffers hadden klaarstaan (notities, p. 9), zodat er bezwaarlijk sprake kan zijn van een kidnapping. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn ouders vrijwillig vertrokken zijn en contact hielden met zijn grootouders. Het is dan ook redelijk te verachten dat zij hun zoon en hun ouders doorheen de jaren zouden bezoeken indien ze inderdaad in Sri Lanka zouden gebleven zijn. Verzoekers incoherente verklaringen over het vermeende vertrek van zijn familie wijzen andermaal op het verzonnen karakter van verzoekers relaas. Er kan dan ook niet in alle redelijkheid worden aangenomen dat verzoekers ouders verdwenen zijn, wat te meer klemmt nu verzoeker ook nooit enige poging deed zijn vermiste ouders op te sporen of te laten sporen. Zo ging hij nooit naar het Rode Kruis (notities, p. 17), nochtans de organisatie bij uitstek die hierin optreedt. Verzoeker stelde dat hij hen niet vertrouwde, wat als een loutere uitvlucht voorkomt. De vaststelling dat verzoeker ook in België geen stappen zette om zijn familie te laten zoeken, wijst erop dat hij niet de waarheid vertelt over zijn familieleden.

2.4.9. Ook verzoekers verklaringen over zijn vermeende mishandeling door onbekenden en door de politie zijn ongeloofwaardig. Verzoeker gaf aan dat hij jarenlang 's nachts werd ontvoerd en gemarteld, maar dat hij telkens 's morgens ergens werd afgezet. Het vermelden van dergelijke ernstige feiten zonder enig doorleefde ervaringen te kunnen vertellen is bezwaarlijk ernstig. Vooreerst kan niet worden ingezien dat verzoeker tien tot vijftien keer blijft meegaan met deze "onbekenden", ook al folteren ze hem. Voorts kan hij hierover geen informatie geven (notities, p. 16). Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker zich hierover niet richtte tot een mensenrechtenorganisatie (notities, p. 17). Verzoeker stelde verder dat de politie hem sinds 2013 begon te ondervragen over zijn vader (notities, p. 18), maar blijft steken in vage verklaringen. Hoe dan ook stelde verzoeker dat hij nooit in beschuldiging werd gesteld, noch gearresteerd, noch dat er ooit een arrestatiebevel was (notities, p. 18). Verzoekers beweringen dat de politie hem zou blijven ondervragen en zou dreigen met 5 jaar gevangenisstraf zonder verdere concrete stappen te nemen, komen dan ook verzonnen voor.

2.4.10. Wat betreft verzoekers deelname aan een manifestatie in Antwerpen, wijst de Raad erop dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland ("*réfugié sur place*") er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004).

Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *"Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié"*, Genève, 1992, 96).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar enigszins verontrust te zijn geweest in Sri Lanka. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat hij niet kan aantonen waar hij de voorbije jaren verbleef vooraleer naar België te komen. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België zou hebben deelgenomen aan een manifestatie, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van zijn politieke activiteiten, noch omwille van zijn vaders vermeend lidmaatschap bij de LTTE, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. De vaststelling dat verzoeker in Antwerpen zou hebben deelgenomen aan een manifestatie en zich gewillig liet fotograferen is trouwens eerder een indicatie dat hij niet werkelijk de Sri Lankaanse autoriteiten vreest. Bovendien kende verzoeker de naam van de organisatie niet (notities, p. 19), wat er slechts op wijst dat hij deelnam omwille van opportunistische redenen.

2.4.11. Waar verzoeker beweert dat hij sommige woorden die de tolk gebruikte niet kon verstaan en hierdoor het persoonlijk onderhoud moeilijk kon volgen, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker werd, toen hij een verschil van accent opmerkte, gevraagd om mogelijke problemen direct te melden en niet te laten liggen tot het einde van het persoonlijk onderhoud (notities, p. 1). Verzoeker gaf gedurende het persoonlijk onderhoud nooit concreet aan wanneer er eventueel onzekerheid had kunnen bestaan over een specifieke vertaling, zodat er redelijkerwijs kan worden van uitgegaan dat verzoeker wel degelijk goed verstond welke vragen hem werden voorgelegd. Verzoeker gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Hoe dan ook kunnen eventuele subtiele afwijkingen in dialect het flagrante gebrek aan duidelijke antwoorden van verzoeker geenszins verklaren. Verzoeker verduidelijkt in het verzoekschrift dat *"aiya"* of *"grote broer"* een aanspreektitel is voor een ouder mannelijk familielid en dat de tolk *"broer"* vertaalde terwijl verzoeker *"neef"* bedoelde. De Raad kan slechts vaststellen dat dit werd uitgeklaard tijdens het persoonlijk onderhoud (notities, p. 4).

2.4.12. Waar verzoeker erop wijst dat de *"whereabouts"* van zijn zussen niet werden genoteerd in de notities van het persoonlijk onderhoud, doch wel in de nota's van zijn raadsman, merkt de Raad op dat de omstandigheid dat de verklaringen van verzoeker, zoals genoteerd door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, zouden verschillen met de notities van diens advocaat in deze niet dienend is, noch legt verzoeker uit hoe dit element de ongeloofwaardigheid van zijn op vele essentiële punten gebrekkige asielaanvraag zou kunnen herstellen. Bovendien is de nota van de advocaat een eenzijdig stuk is dat opgesteld is door een partij wiens taak, de persoonlijke behartiging van de belangen van zijn cliënt, niet gelijklopend is met de opdracht van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, die in alle onafhankelijkheid oordeelt en waarbij de ambtenaar geen persoonlijk belang heeft.

2.4.13. Wat betreft het bij verzoekschrift neergelegde attest van woonst, merkt de Raad op dat dit document een fotokopie betreft en aldus met passende voorzichtigheid dient te worden benaderd, nu fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. *In casu* is de inhoud strijdig met de verklaringen van verzoeker. Zo vermeldt het document dat verzoeker bij zijn stiefmoeder woonde, terwijl verzoeker aangaf na het vertrek van zijn ouders eerst bij zijn grootouders en vervolgens bij zijn oom en tante te hebben verbleven. Er kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan het attest.

2.4.14. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen in de negatieve aandacht te staan van zijn overheden.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka” van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”*

2.4.15. Verzoeker beperkt zich aldus tot het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK